

STUDENTSKÁ KOLEJ NA VŠS NA HUSOVĚ TRÍDĚ

Oficiálním předáním nové studentské koleje VŠS na Husově třídě v Liberci, 28. dubna 1960, dostává se našim studentům moderního ubytování, krásného studijního prostředí a vhodných místností pro bohatou kulturní činnost.

Nyní už ale záleží jen na kolejní radě a studentech samých, jakým způsobem se o zařízení koleje budou starat, jak budou organizovat kulturní činnost, aby kolej byla stále tak pěkná, jako je dnes, aby měli ty nejkrásnější vzpomínky na studentská léta prožitá v nové koleji.

STROJAŘ, Ročník II., Číslo 4, 1960

Postřehy

*Začne-li blbec přemýšlet,
je zde největší pravděpodobnost,
že se stane nebezpečným*

*Jeho povaha byla natolik složitá,
že se dala popsat po zevrubném
prostudování biologie.*

*Tvrdil, že mu už leckdo chtěl
olíznout smetanu.
A zatím ve své bandasce
měl – jen vodu.*

*I ta nejhezčí střecha musí
Přece jenom mít – třeba
škaredý – základ.
Jsou ale lidé, kteří se nepoučí,
I když jim to spadne
několikrát na hlavu.*

Strojař Listovka 11/1964

STUDENTSKÁ KOLEJ – NÁŠ DRUHÝ DOMOV

Dnes v naší socialistické republice, díky pracovnímu úsilí našeho lidu, je naše vysokoškolská kolej vybudována na takové úrovni, že poskytuje všem studentům vhodné a hygienické prostředí, pro úspěšné studium a pro zdravý kulturní a společenský život.

Jde nyní o to, abychom si na naší krásné koleji udržovali takové prostředí, o kterém bychom mohli kdykoliv prohlásit, že je opravdu naším druhým domovem. Záleží to především na tom, jak i budeme udržovat pořádek na pokojích, v menze, ve společenských místnostech atd. a jak budeme s pěkným vybavením naší koleje zacházet. Nebylo by nám nic

platné, kdybychom pořádali koncerty, taneční zábavy a různé besedy a přitom bychom měli v koleji nepořádek.

Jak všichni víte, rozhodli jsme se před rokem, že si budeme na kolejích uklízet sami. Je to pěkné předsevzetí, ale přesto se stává, že si toto někteří studenti naší koleje neberou toto k srdci. Tak například po několika pořádkových kontrolách na pokojích, které jsme provedli v tomto měsíci, byl zjištěn u některých posluchačů nepořádek, v některých případech bychom museli použít ještě silnějšího výrazu pro slovo nepořádek. Je dobré, když se studentská veřejnost doví, na kterých pokojích nepořádek byl, abychom měli představu, kolik studentů si ještě neváží bydlení v tak pěkné koleji. Jsou to pokoje v I. bloku č. 2, 3, 29, 33, 34, 42, v II. bloku č. 24, 30, 51, 41, 67, 66, 64, 62, 59, 58, v třetím bloku č. 20, 17, 11.

S radostí bychom v nejbližší době prohlásili, že všechny pokoje jsou pěkné a že jsou opravdu visitkou nás všech.

Dále nás ještě trápí stolování v naší menze. Je pravda, že je třeba ještě mnoho zlepšit na celkovém vzhledu sálu menzy. Ale co nám bude platné, když budeme mít na stolech pěkné ubrusy, na oknech záclony atd., když sami budeme chodit do menzy v neúhledných teplácích na boso, ve špinavých montérkách apod. Doma by si také nikdo netroufal přijít k jídlu takto oblečen a když už ano, tak určitě ne ve slušné restauraci.

Někteří studenti také v poslední době zaměňují dokonce sál naší menzy za šatnu. Odkládají kabáty na okna a na stoly v menze, jejich aktovky se většinou nacházejí na zemi atd. Máme přece k dispozici prostornou šatnu, kam tyto věci přece patří, nebo snad považují tito studenti tento kout v menze, který se nám přeměňuje v šatnu, za dobré místo, odkud mohou provádět nečekané výpady směrem na bok fronty, kam se potom „nepozorovaně“ připlou, resp. kde potom předběhnou poctivě čekající kamarády. Abychom zamezili takovému nešvaru, budou existovat zvláštní služby označené páskami asi tak, jak je tomu v jídelnách, kam se chodí stravovat malé děti. Možná, že se tomu zasmějete, ale v tomto se asi nic jiného nedá dělat, protože žádný nápis nebo upozornění se nebere vážně.

Nakonec ještě k **udržování pořádku ve studovnách a ve společenských místnostech.** Zajisté by se Vám nelíbilo, kdyby studovny a společenské místnosti byly neuspořádané, rozházené stoly, židle, popel a zbytky cigaret po zemi. Víte snad již, že jsme konečně dostali nový televizor, ale není to povel pro různé radio-fanoušky, aby se hned podívali do útroby přijímače. Velmi těžko jsme jej získali a je na nás, jak dlouho nám vydrží.

Závěrem bychom chtěli říci, že všechny takovéto problémy už jednou provždy mohly skončit svoji existenci. Mnozí určitě pochopíte, že není ani důstojné pro vysokoškolské studenty tuto snad základní otázku lidského života – smysl pro pořádek, řešit. Zamyslete se nad tím, jak velice rozmanitý je život v koleji, kolik krásných zážitků si můžeme odnést do života, když ovšem dobře využijeme všech možností, které na koleji dnes máme, když si na koleji vytvoříme opravdu takové prostředí, které by bylo dobrou visitkou vysokoškolského studenta socialistické republiky. Teprve tehdy se stane naše kolej opravdovým druhým domovem, na který budeme mít jednu, až se rozejdeme do povolání, opravdu hezké vzpomínky.

Kolejní rada kolejí na Husově třídě.

STROJAŘ 10/1960

Koleje a mladí doktorandi

V kauze „koleje“ jsme zaznamenali mnoho různých osudů a problémů. Případ doktorandky, která se vrátila z týdenní cesty do Francie a byla vystěhována, protože začalo ubytování studentů, nás zaujal.

Hlavním důvodem k zamyšlení nebyl problematický výklad gentlemanských dohod mezi postiženou a paní ředitelkou. Opět zde stojí tvrzení proti tvrzení, fakta jsme rozebrali z obou stran. A? Jedna strana tvrdí, že se opakovaně ptala na souhlas ředitelky s ubytováním na kolejích Harcov, protože věděla, že není řádným denním studentem a ubytování jí bylo přislíbeno. Pouze při posledním „ptaní“ byla doktorandka upozorněna, že bude třeba doložit potvrzenou žádost o výjimku panem děkanem. Druhá strana tvrdí, že si nerozuměli a vyhověno bylo vlastně nad rámec.

Doktorandi bydlí na Husovce. Dovolím si poznamenat: potřeba omlazení a doplnění pedagogického sboru mladými lidmi je obrovská. Slýcháváme to velmi často na různých sezeních. Škola zatím nemá šanci nabídnout mladým, zejména doktorandům, nic než zajímavou práci event. možnost vyjet někam za vědou.

Konkurovat platům v průmyslu, a to nehovoříme o podnikatelských kategoriích, nemůže škola ani náhodou. Měli bychom ve vlastním zájmu o přežití vytvořit takový kolejní a ubytovací řád, aby doktorandi dostali v rámci možnosti všechno, čím bychom alespoň trochu kompenzovali finanční nedostatek, kterým zákonitě musí trpět. Jsou ve věku, kdy by měli založit rodinu, zařídit se, dobře vědecky pracovat na to musí mít i finanční zázemí. Nebudou-li je mít, budou utíkat, anebo věnují příliš mnoho času na shánění peněz pro základní životní potřeby. Byty nemáme, nechme alespoň ty, pro které to má smysl, bydlet na koleji Harcov. Vždyť jsou většinou naši nejlepší studenti.

THE TAJMS 12/1994

Problémy kolejí

Blíží se konec školního roku. Je na místě se zeptat, co se bude dít na naší koleji o prázdninách.

Podle dosavadních zkušeností byly naše koleje přes prázdniny využívány víc, než bylo vhodné. Bez podceňování důležitosti některých akcí jako jsou LVT, přece jenom je pravda, že studentské koleje mají především plnit své základní poslání – řádné ubytování studentů během školního roku.

V posledních letech tomu tak ale nebylo. Na počátku minulého školního roku bylo mnoho případů, kdy se museli studenti nastěhovat do pokoje s neúplným zařízením částečně poškozeným (chyběla skal v knihovnách, nebal úplná osvětlovací tělesa, nebyly školní lampy, drátěnky na postelích aj.), nehledě na jiné věci jako např. na čistotu podlahy na pokojích.

Tyto skutečnost byla způsobena téměř úplným provozem přes celé prázdniny, takže dát všechny nedostatky do pořádku nebylo z časových i jiných důvodů možné.

Má-li být DOMÁCÍ ŘÁD skutečným řádem, kterým se řídí život na kolejích, který tedy platí, musí platit nejen to „co je student povinen“, ale rozhodně je nutné začít s tím, „na co má ubytovaný právo“.

Bude tomu tak i letos?

Kdo nám odpoví?

STROJAŘ Listovka 11/1964

Za klidnější a spokojenější život na koleji !

Čtenáři mého článku si jistě rádi vzpomenou na doby, kdy v koleji vládla doba tiché až dojemné pohody.

Není tomu tak dlouho, co jsme mohli být účastní tohoto krásného klidného kolejního života. Od té doby nás dělí asi pouhé dva roky a za oněch dob se chovala mládež, jmenovitě

posluchačstvo těch nejnižších ročníků, opravdu okázaleji. Existovaly zde sice jisté výstřelky, které byly likvidovány brzy po narušení poklidného ticha, ale vzápětí následovalo zpravidla tělesné napomenutí, jehož intenzita se řídila povahou kárajícího i páně delikventovu.

V občasné době si nezasvěcený kolemjdoucí jistě řekne: **To jsem nevěděl, že se Liberec zmohl na tak velikou hudební školu.** Jinak totiž tomu nikdo nemůže rozumět. Vždyť situace jaká v současné době na koleji je, vynucuje ve vnějším pozorovateli úvahu, že na koleji nacvičuje nějaké silné hudební těleso kategorie začátečníků až pokročilých. Za takového stavu si přeci nikdo nemůže myslet, že **zde má chrám „strojařina.“**

Abychom si tedy věc ujasnili. Provozování hudební činnosti pod jakoukoli záminkou je povoleno, „ALE“ žádáme, aby se tak dělo jako dříve, tj. v dostatečně chráněných místnostech suterénu. V jiném případě bychom potom žádali kolejní radu, aby pro hudební nadšence vyhradila zvláštní místnost a stanovila denní dobu používání pro tento účel.

Dále upozorňujeme posluchače trpícími chronickou sdílností a vyjevit svému okolí své myšlenky a touhy, aby již ze zásady nelezli zejména v odpoledních a večerních hodinách na chodbu. Touto tíživou otázkou se již zabývaly ročníkové výbory vyšších ročníků a upozorňujeme ty, kteří i nadále nebudou chtít pochopit oprávněné požadavky svých starších kolegů, že se mohou připravit na opravdu ostrý a důsledný postup, který proti nim povede jak kolejní rada, tak i org. ČSM.

Klub: „Klidná domácnost“

STROJAŘ 1960

KOLEJE *studentův druhý* **DOMOV**

Koleje mají nahradit studentovi domov. Myslím si, že při vzájemném dobrém vztahu by to nebylo tak těžké. Co je k tomu zapotřebí? Ze strany studentů dobrá vůle, ze strany ostatních porozumění a takt.

Pedagogicky vyhmátnout dobré a umět včas a důsledně odsoudit špatné. Většina mladých lidí má jasné vědomí o dobru a zlu na světě. Nebo aspoň má mít. Je třeba mladé lidi znát, mluvit s nimi, vědět, co čtou, jak se baví, přiblížit se jejich problémům. V řešení jejich záležitostí být důsledný, přísný sám k sobě i k jiným. Docílit toho, aby se všude setkávali s pořádkem, přesností a úctou k lidské práci, at' jejich i těch, kdo je obklopují. Jsou kritičtí, někdy až nemilosrdní. Je třeba je vést a pomoci jim hledat správnou cestu. Musíme je umět pohladit a pochválit, kde si toho situace vyžaduje, jindy zase energicky zakročit a být důslední, když vidíme, že uhýbají z cesty. Nepodceňovat jejich důstojnost, být taktní a uvědomit si, že je to hotový člověk, kterému chceme pomoci a poradit na základě svých životních zkušeností. Proč to říkám? Vidím, že mnohdy se tyto základní věci se stylu s mladými nedodržují, což vyvolává většinou odpor a nedorozumění. Viz poslední celokolejní schůze.

Že mladí lidé dovedou udělat mnoho, jsou-li tyto zásady dodržovány, vím z vlastní zkušenosti za ta 4 léta, co jsem na koleji. Kdysi bylo na koleji vyhlášeno udržování pokojů v socialistické péči. Hoši opravovali drobné závady, malovali, uklízeli a kdo ocenil jejich snahu? Proč se lépe nevyužilo této iniciativy, nemuselo být tolik rozbitého nábytku a poškozených věcí, jako máme nyní.

Vím, že dělají i mnoho odsouzení hodných přestupků, ale až se nám všem, jak mladým, tak starším podaří stmelit kolektiv těch dobrých tak, aby uměli a chtěli ze svého středu

nemilosrdně vyloučit každého narušovatele, pak si teprve budeme moci říci, že jsme vyhráli. Musí vymizet falešná solidarita, krytí darebáčků a musí být věcí cti každého studenty žít v radostném a spořádaném prostředí.

Věřím, že při dobré spolupráci a porozumění by student našel v koleji druhý domov a pracovníci koleje radostné prostředí pro svou práci.

M.H.
11/1964

STROJAŘ Listovka